

V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 2005-2006

25 oktober 2005

**BELEIDSBRIEF**

**Ontwikkelingssamenwerking**

**Beleidsprioriteiten 2005-2006**

ingediend door de heer Geert Bourgeois,  
Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

## INHOUD

	Blz.
0. Inleiding .....	3
1. Internationale samenwerking begint in Vlaanderen .....	3
1.1. Ontwikkelingseducatie en sensibilisatie .....	3
1.2. Gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking .....	6
2. Vlaamse samenwerking met partners in het Zuiden .....	6
2.1. Zuid-Afrika .....	6
2.2. Mozambique .....	8
2.3. Uitbreiding van de samenwerking in Zuidelijk Afrika .....	9
2.4. Noodhulp .....	10
3. Duurzame economische ontwikkeling in het Zuiden .....	12
3.1. Bevorderen van handel met het Zuiden .....	12
3.2. Eerlijke handel .....	12
3.3. Microfinanciering .....	14
3.4. Kennisontwikkeling – kennisuitwisseling .....	16
4. Multilaterale samenwerking .....	18
4.1. WGO en Unaid's .....	18
5. Instrumenten en actoren .....	19
5.1. Kaderdecreet .....	20
5.2. Agentschap Internationale Samenwerking .....	21
5.3. Defederalisering ontwikkelingssamenwerking .....	22
Lijst van acroniemen .....	23

---

## 0. INLEIDING

### *Twaalf jaar Vlaamse ontwikkelingssamenwerking*

In 1993 begon de Vlaamse overheid haar eerste stappen te zetten op het vlak van ontwikkelingssamenwerking. Sinds die bescheiden start is het Vlaamse Noord-Zuid beleid langzaam beginnen groeien. In 1999 werd ontwikkelingssamenwerking een afzonderlijke bevoegdheid binnen de Vlaamse regering. Twee jaar later werd er een afzonderlijk begrotingsprogramma toegekend. Het beleid en de daartoe bestemde middelen kregen zo een duidelijk zichtbaar karakter.

De voorbije twaalf jaar zijn onmiskenbaar een leerschool geweest. Zowel kwalitatief als kwantitatief werd vooruitgang geboekt. De verdere uitdieping van de samenwerking met Zuid-Afrika, het starten van een programma in Mozambique, het uitwerken van drie specifieke decreten rond gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, sensibilisatie en educatie en de waarborgverlening voor microfinanciering zijn de bekendste verwezenlijkingen.

Tijdens deze regeerperiode worden nieuwe klemtonen gelegd. Vlaanderen voert, weliswaar met bescheiden middelen, een modern beleid. Het implementeren van de bestaande decreten, het voor het eerst uitwerken van een vijfjarige strategienota in overleg met de Zuid-Afrikaanse partners, het opstarten van nieuwe vormen van samenwerking met de Mozambikaanse overheid op het vlak van gezondheidszorg (SWAp - budgetsteun), zijn maar enkele van de voorbeelden die dat aantonen. Dankzij deze en andere concrete acties leveren we een eigen bijdrage aan de Millenniumontwikkelingsdoelstellingen.

## 1. INTERNATIONALE SAMENWERKING BEGINT IN VLAANDEREN

### **1.1. *Ontwikkelingseducatie en sensibilisatie***

#### **Stand van zaken in 2005**

##### *Ontwikkelingseducatie*

Het decreet ontwikkelingseducatie trad in werking op 1 januari 2005 en regelt onder andere de toekenning van subsidies aan projecten die Vlamingen informeren over de leefomstandigheden en behoeften van de bevolking in het Zuiden. Deze projecten moeten de Noord-Zuidproblematiek dichterbij de bevolking brengen en moeten ieder van ons aansporen tot een grotere solidariteit met de rest van de wereld.

Ter uitvoering van dit decreet werden voor een totaal bedrag van 1.209.037 euro negen projecten geselecteerd die in 2005 in aanmerking kwamen voor betoelaging.

Eind 2005 zal ik een oproep voor de betoelaging van projecten ontwikkelingseducatie lanceren.

*Het Zuiden in de media*

In 2005 werd veel belang gehecht aan de rol van de media ten aanzien van ontwikkelingssamenwerking en de Noord-Zuidproblematiek. Reeds voor de vraag door het Vlaams Parlement<sup>1</sup> gesteld werd, werden verschillende initiatieven genomen:

- IPS-nieuwsdienst: “Inter Press Service” is een internationaal nieuwsagentschap dat vooral sterk staat in Afrika, Azië en Latijns-Amerika en dat zich toelegt op “global issues” zoals duurzame ontwikkeling, mensenrechten, economische globalisering, de positie van minderheden en de democratisering van de internationale gemeenschap. De IPS-nieuwsdienst werd in 2005 voor 89.000 euro gesubsidieerd.
- MO\*-magazine: MO\* is een mondiaal magazine dat uitgebreid aandacht schenkt aan de Noord-Zuidproblematiek. Omdat MO\*-magazine in Vlaanderen het enige maandblad in zijn soort is met een maandelijkse oplage van meer dan 127.000 exemplaren en met een leesbereik van om en bij de 200.000 lezers, werd beslist om een subsidie van 87.900 euro ter ondersteuning van deze publicatie toe te kennen.
- Noord-Zuid persprijs: Op 14 november 2005 wordt de eerste Noord-Zuid persprijs uitgereikt. Deze prijs wil de schrijvende pers aanmoedigen om meer aandacht te besteden aan ontwikkelingssamenwerking en de Noord-Zuidproblematiek.
- Audiovisuele producties: Alle erkende Vlaamse zenders en productiehuizen werden opgeroepen om voorstellen in te dienen met als doel de Millenniumdoelstellingen van de Verenigde Naties bij een breder publiek beter bekend te maken. Meerdere projecten werden ingediend en door een externe jury beoordeeld en geadviseerd. Daarvan krijgen er vier een subsidie voor een bedrag van elk 15.000 euro. Het gaat om Familie (VTM), Karrewiet (KETNET), Vlaanderen Vakantieland (Eén) en Klein Krediet, Grote Hefboom (Kanaal Z). De programma's zelf zullen tussen november 2005 en oktober 2006 uitgezonden worden.

**Acties 2006**

Gezien het belang van economie en handel, fair trade, duurzaam en ethisch ondernemen en de daaraan gekoppelde problematiek van kinderarbeid, is het mijn bedoeling om ontwikkelingseducatie tijdens 2006 extra in de verf te zetten.

Ook in 2006 wordt de IPS-nieuwsdienst verder gefinancierd en zal er opnieuw redactionele ondersteuning geboden worden aan MO\*-magazine.

Daarnaast zullen MO\* en IPS op mijn initiatief een gezamenlijke nieuwssite ontwikkelen. Naast de verbreding en de verdieping van het bereik van beide mediaspelers, is het de bedoeling om met dit instrument een nieuwe en vooral jongere doelgroep aan te spreken. Dit project is eveneens een volgende stap in de wens van beide organisaties om steeds nauwer samen te werken. Ten slotte zal deze nieuwssite een middel zijn om een breder draagvlak te

---

<sup>1</sup> Voorstel van resolutie van Sabine Poleyn, Miet Smet, Jan Loones, Bart Caron en Dany Vandenbossche betreffende het opstellen van een Vlaams mediaplan voor het Zuiden.

krijgen binnen het ruimere middenveld, door naast de Noord-Zuidproblematiek, ook milieu-, mensenrechten-, minderheden- en andere thema's aan bod te laten komen.

## **1.2. Gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking**

### **Stand van zaken in 2005**

Op 1 januari 2005 trad het decreet gemeentelijke convenants ontwikkelingssamenwerking in werking. Het wil een actief beleid rond ontwikkelingssamenwerking op het lokale vlak stimuleren. Met 17 gemeenten werd een convenant gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking voor de periode 2005-2007 gesloten.

Voor 1 oktober 2005 kregen gemeentebesturen de kans opnieuw een dossier voor de periode 2006-2008 in te dienen.

### **Acties 2006**

Naar schatting zal het aantal gemeenten in Vlaanderen dat zal werken met een convenant gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking in 2006 voor het eerst boven de dertig uitstijgen. Op de begroting wordt een krediet van 2.000.000 euro voor deze nieuwe convenants 2006-2008 uitgetrokken.

In 2006, het jaar van de gemeenteraadsverkiezingen, zullen in overeenstemming met het decreet geen nieuwe aanvragen ingediend worden.

Voor de begeleiding en vorming van de gemeenten die participeren aan dit beleid wordt samengewerkt met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG).

## **2. VLAAMSE SAMENWERKING MET PARTNERS IN HET ZUIDEN**

### **2.1. Zuid-Afrika**

#### **Stand van zaken in 2005**

Van 30 april tot 3 mei 2005 heb ik een officieel bezoek aan Zuid-Afrika gebracht. Ik heb er de Zuid-Afrikaanse minister van Buitenlandse Zaken, mevrouw Dlamini-Zuma, ontmoet met wie ik een gezamenlijke verklaring naar aanleiding van de goedkeuring van de nieuwe strategienota 2005-2009 voor de ontwikkelingssamenwerking ondertekende.

Verder heb ik met de Zuid-Afrikaanse minister van ambtenarenzaken, mevrouw Fraser-Moleketi, de samenwerking tussen Vlaanderen en het "South African Management Development Institute" besproken.

In KwaZulu Natal heb ik een ontmoeting met de provinciale minister van landbouw, prof. Ndabandaba, en de provinciale minister van toerisme, de heer Singh gehad. In KwaZulu-Natal hebben we verscheidene projecten van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking bezocht.

Vlaanderen werkt reeds meerdere jaren samen met de provincies KwaZulu-Natal, Limpopo en Vrijstaat. Binnen deze provincies wordt de samenwerking op één of twee sectoren toegespitst. Voor het eerst wordt er ook gewerkt met een langetermijnperspectief voor ogen. De strategienota omvat de volledige regeerperiode 2004-2009.

Het onderhandelingsproces over die gezamenlijke strategienota Zuid-Afrika – Vlaanderen startte al in 2004. De gesprekken werden in het voorjaar van 2005 afgerond tijdens de “Annual Consultation” en resulteerden in een gezamenlijke strategienota 2005-2009 voor ontwikkelingssamenwerking. De samenwerking wil een bijdrage leveren aan armoedebestrijding en capaciteitsopbouw voor historisch achtergestelde groepen. Inspanningen worden geografisch en sectoraal geconcentreerd en gespreid over een periode van vijf jaar.

De sectoren van samenwerking werden door de drie provincies zelf gedefinieerd, rekening houdend met hun provinciale ontwikkelingsstrategieën en -plannen voor de komende jaren:

- KwaZulu Natal: landbouw en voedselveiligheid;
- Limpopo: bevorderen van entrepreneurschap bij kleine boeren en via ruraal toerisme;
- Vrijstaat: preventie van HIV/AIDS en creatie van tewerkstelling door middel van micro- en kleine ondernemingen.

Na de goedkeuring van de strategienota ging de administratie, samen met Zuid-Afrikaanse collega's, in de periode mei-juli aan de slag om de programma's te identificeren. De concrete uitwerking gebeurde in de daaropvolgende maanden tijdens vier formuleringszendingen. Het resultaat daarvan heb ik ter goedkeuring aan de Vlaamse regering voorgelegd.

Met de Zuid-Afrikaanse partners werd afgesproken dat Vlaanderen jaarlijks 1,5 miljoen euro voor elk van de drie provincies zou vrijmaken om de uitvoering van de afgesproken programma's mogelijk te maken.

### **Acties 2006**

Conform de strategienota zullen de programma's voor de drie provincies die in 2005 werden geformuleerd, in het voorjaar van 2006 van start gaan.

Het gaat om de volgende programma's:

- KwaZulu-Natal: “empowerment” voor voedselzekerheid;
- Limpopo: versterken van bestaande en nieuwe kleine, middelgrote en micro-ondernemingen in de landbouw en rond ruraal toerisme;
- Vrijstaat: creatie van tewerkstelling door ondersteuning van micro- en kleine ondernemingen en preventie van HIV/AIDS.

## 2.2. *Mozambique*

### Stand van zaken in 2005

Van 3 tot 7 mei 2005 heb ik een officieel bezoek aan Mozambique gebracht. Tijdens het eerste deel van deze missie kon ik met enkele projecten van de Vlaamse ontwikkelingsamenwerking in Vilankulos en in Tete nader kennis maken. In Tete had ik ook een ontmoeting met de gouverneur van de gelijknamige provincie.

In Maputo vond een aantal belangrijke politieke contacten plaats met ondermeer Luisa Diogo, de eerste minister; met Ivo Garrido, de minister van volksgezondheid; met Aires B. B. Ali, de minister van onderwijs; met Fernando Sumbana, de minister van toerisme en met Henrique Banze, vice-minister van buitenlandse zaken.

Tijdens de ontmoeting met minister Garrido ondertekende ik een gedragscode die ook door de andere donoren in de gezondheidssector werd ondertekend. Dit was een eerste stap in het toetredingsproces van Vlaanderen tot de Sector Wide Approach (SWAp) in de gezondheidssector.

In mei 2005 bracht voor het eerst een Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Ontwikkelingssamenwerking een bezoek aan Mozambique. Met de Mozambikaanse minister van Gezondheid werd overeengekomen dat Vlaanderen de komende jaren budgetsteun zal geven aan het ministerie van Gezondheid. Er werd ook afgesproken dat Vlaanderen zijn samenwerking verder zal blijven concentreren op de provincie Tete.

De beleidsnota 2004-2009 “Buitenlands Beleid en Internationale Samenwerking” geeft aan dat Vlaanderen op het vlak van de kwaliteit van de samenwerking aansluiting wil vinden bij toonaangevende donoren en niet blind kan blijven voor nieuwe evoluties. In dat kader werden sectorprogramma’s en directe begrotingssteun uitdrukkelijk vermeld.

In 2005 trad Vlaanderen dan ook toe tot de “Sector Wide Approach” (SWAp) in de gezondheidssector in Mozambique en heb ik principieel met financiële steun aan één van de sectorfondsen, met name het gemeenschappelijk fonds van de gezondheidssector (PROSAUDE) ingestemd.

Op het vlak van de opvolging van het gezondheidsbeleid in Mozambique heb ik ook praktische samenwerkingsafspraken met het agentschap van de Deense ontwikkelingssamenwerking DANIDA gemaakt. Met de Deense overheid heb ik verder ook afgesproken om – wat een aantal indirecte projecten betreft – de Vlaamse en Deense inspanningen in de provincie Tete te clusteren met het oog op een maximalisatie van de impact.



## Acties 2006

In overleg met de Mozambikaanse overheid zal ik een strategienota met daarin de krijtlijnen voor de samenwerking tussen Vlaanderen en Mozambique uitgewerken.

In 2006 vervoegt de Vlaamse regering de internationale donorgemeenschap die het gezondheidsbeleid van de Mozambikaanse regering cofinanciert. Jaarlijks zal er een bijdrage geleverd worden van 2 miljoen euro gedurende een periode van vijf jaar.

In 2005 leverden 14 donoren<sup>2</sup> gezamenlijk een bijdrage voor een totaalbedrag van 63.579.595 euro voor de werking en de activiteiten van het Mozambikaanse ministerie van gezondheid. Het beleid van dit ministerie wordt ook door al deze donoren samen opgevolgd en gecontroleerd. Deze vorm van donor-coördinatie wordt door het Ontwikkelingscomité (DAC) van de OESO sterk aanbevolen.

Op voorstel van de Mozambikaanse minister van Gezondheid wil ik de volgende jaren ook activiteiten ondersteunen op het gebied van human resources in de Mozambikaanse gezondheidssector. In een land dat slechts één arts per 30.000 inwoners telt, zijn bijkomende opleidingsprogramma's voor medisch personeel immers van levensbelang. Ook zal ik middelen voor de bouw van nieuwe medische infrastructuur, ondermeer medische hulpposten, vrijmaken. Ik zal, in samenspraak met de Mozambikaanse overheid, onderzoeken hoe deze hulpposten mee bestaft kunnen worden door (para)medisch personeel uit Vlaanderen. Op die manier koppelen we het engagement van Vlaamse vrijwilligers aan een professionele en moderne ontwikkelingssamenwerking.

Om een degelijke monitoring van het groeiende Vlaamse ontwikkelingsprogramma in Mozambique (hoofdzakelijk in de gezondheidssector) te verzekeren, gaat in 2006 ook een voltijdse ontwikkelingsattaché aan de slag in Maputo. Op die manier kan Vlaanderen volwaardig plaatsnemen aan de vergadertafels van de internationale donorgemeenschap in Mozambique.

Tenslotte ben ik van plan om de activiteiten en de resultaten van het geïntegreerde netwerk voor de strijd tegen HIV/AIDS in de provincie Tete te laten evalueren. Het gaat hierbij om het netwerk van Artsen Zonder Grenzen, het Instituut voor Tropische Geneeskunde en de Universiteit Gent.

### **2.3. *Uitbreiding van de samenwerking in Zuidelijk Afrika***

## Acties 2006

Vanaf 2007 komt er een verhoging van het budget ontwikkelingssamenwerking waardoor de mogelijkheid bestaat een samenwerking op te starten met een nieuw partnerland. Zoals vermeld in de beleidsnota blijft de focus liggen op zuidelijk Afrika en zal ik voorrang aan een MOL-land (minst ontwikkeld land) geven.

---

<sup>2</sup> Het gaat om volgende donoren: Global Fund, Ierland, EU, UK (DFID), Noorwegen, Finland, Canada, Zwitserland, Frankrijk, Nederland, Spanje, Denemarken, Catalonië en UNFPA.

In 2006 zal ik de keuze voor een nieuw partnerland voorbereiden. Daartoe zal een vergelijkende studie gemaakt worden van de MOL-landen in zuidelijk Afrika. Na keuze van het nieuwe partnerland wordt een grondige omgevingsanalyse uitgewerkt. Daarbij zullen niet alleen de karakteristieken, maar ook de ontwikkelingsnoden van het nieuwe partnerland in kaart gebracht worden en zal onderzocht worden welke de specifieke bijdrage van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking kan zijn voor het betreffende land.

## **2.4. Noodhulp**

### **Stand van zaken in 2005**

De Vlaamse overheid beschikt over een budget dat toelaat om bijstand te verlenen bij grote rampen, oorlogen, epidemieën en vluchtelingenstromen waaraan de plaatselijke bevolking niet op eigen kracht het hoofd kan bieden. Om dat budget op een doelmatige wijze in te zetten, werd een duidelijk kader afgebakend. Dat kader moet bijdragen tot meer efficiëntie en kwaliteitsvolle acties.

Om succesvolle resultaten te verzekeren, worden de humanitaire acties bij voorkeur uitgevoerd door NGO's die ervaring op dit domein kunnen aantonen. Dat laatste belet niet dat eender welke initiatiefnemer zich kan aandienen en dat elk voorstel binnen het hierna geschetste kader op zijn merites zal worden beoordeeld.

Het is mijn ambitie om van een kwalitatieve aanpak van die humanitaire hulpacties haar handelskenmerk te maken. De kwaliteit moet blijken op drie vlakken:

- enkele generieke garanties zoals de criteria van non-discriminatie, gelijkheid en onbezoldigde hulp;
- garanties over de doelmatigheid en de efficiëntie van de hulp;
- garanties over de duurzaamheid van de hulp. De hulp moet tot doel hebben de plaatselijke situatie na de ramp op een duurzame manier te verbeteren.

### *Overzicht*

10/10/04	500.000 euro	Tsjaad, Bangladesh en Haïti
25/10/04	300.000 euro	Darfoer
02/12/04	150.000 euro	Nyankunde, Congo
27/12/04	500.000 euro	Z-O-Azië
12/02/05	150.000 euro	Palestijnse gebieden
22/02/05	114.000 euro	Darfoer
02/05/05	100.000 euro	Malawi en Zimbabwe
22/07/05	150.000 euro	West-Afrika (Niger, Burkina Faso, Mauritanië en Mali)
28/07/05	150.000 euro	Mali
08/10/05	150.000 euro	Pakistan

*Zuid-Oost-Azië - Tsunami*

De Vlaamse regering trok 500.000 euro uit voor noodhulp aan de slachtoffers van de aardbeving in Zuid-Oost-Azië. Dit bedrag – het hoogste dat Vlaanderen ooit aan noodhulp besteedde – werd ter beschikking gesteld van het 12-12 Consortium voor Noodhulpsituaties, een gezamenlijk initiatief van 5 NGO's (Rode Kruis, Unicef, Oxfam, Caritas en Handicap International).

Ik heb als Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Ontwikkelingssamenwerking ook de volgende solidariteitsacties geïnitieerd en gecoördineerd:

De Vlaamse Infolijn werd ingeschakeld als centraal meldpunt voor de ondersteuning en de coördinatie van alle steuninitiatieven in één grootscheepse Vlaamse solidariteitsactie. Op het gratis nummer kon iedereen die een geldinzamelactie op het getouw zette, een erkenning en actienummer verkrijgen en gebruik maken van het logo van de actie Tsunami 12-12. Speciaal voor de actie riep de Vlaamse Infolijn haar personeel uit vakantie terug. Op vrijdag 7 januari liet ik alle Vlaamse ambtenaren met e-mail oproepen voor de werving van vrijwilligers voor de bemanning van het call-center van de Vlaamse Infolijn tijdens de televisieshow op 14 januari. Deze oproep werd een groot succes.

Ik deed bovendien een oproep aan alle Vlaamse gemeentebesturen en provincies om solidariteitsacties te organiseren en lokale acties materieel en financieel te ondersteunen. De gemeenten en provincies reageerden massaal.

De openbare omroep VRT en de commerciële zender VTM werden samengebracht voor de creatie van de televisieshow "Tsunami 12-12" op 14 januari 2005. Ook andere Vlaamse radio- en tv-omroepen verleenden hun medewerking. Alle regionale zenders kregen de uitzending kosteloos aangeboden. De VRT maakte ook een wervende televisie- en radiospot aan voor de Tsunami 12-12 die zij kosteloos aan alle andere omroepen aanbood.

Ik slaagde er bovendien om in de mobiele operatoren Proximus, Mobistar en BASE rond de tafel te brengen voor de aanmaak van één gemeenschappelijk nummer waarmee per sms giften van één euro konden gedaan worden. Deze actie werd, vooral bij jongeren, een overdonderend succes.

Na de lancering van het sms-nummer 3108 door de mobiele operatoren, stelden ook de vaste operatoren op maandag 10 januari een telefoonnummer 0900-2 3108 ter beschikking voor giften van 10 euro per telefoon.

Alle Vlaamse lokale en regionale radiostations werden individueel aangeschreven met e-mail om actief het sms-nummer en het rekeningnummer van het Consortium te promoten. Meer dan 100 lokale radio's en alle radioketens bevestigden hun deelname, net als de Regionale Radio's Vlaanderen en de Radiofederatie.

Op vrijdag 14 januari stelden de krantenuitgevers Tijd, VUM, Concentra en De Persgroep op mijn vraag in al hun kranten een halve pagina advertentieruimte ter beschikking voor de aankondiging van de gezamenlijke televisieshow 'Tsunami 12-12' van VRT en VTM.

Al deze acties leidden tot een nooit geziene golf van solidariteit en een recordbedrag van 52 miljoen euro.

### **3. DUURZAME ECONOMISCHE ONTWIKKELING IN HET ZUIDEN**

#### **3.1. *Bevorderen van handel met het Zuiden***

##### **Stand van zaken in 2005**

In 2005 werden de eerste stappen gezet in de ontwikkeling van een Helpdesk Import Vlaanderen. Na overleg met de NGO's - 11.11.11 en Oxfam Wereldwinkels - en de bedrijfswereld - UNIZO en VOKA - werd een eerste conceptnota over de mogelijke initiatieven tot bevordering van handel met het Zuiden opgemaakt.

##### **Acties 2006**

De op te richten Helpdesk Import Vlaanderen dient in de eerste plaats een meerwaarde en een grote complementariteit te hebben ten aanzien van al bestaande instrumenten van buurlanden (zoals het Centrum ter Bevordering van de Import uit Ontwikkelingslanden uit Nederland) en van het Europese niveau (Export Expanding Exports Helpdesk). De complementariteit van de helpdesk aan Vlaamse instrumenten, zoals het programma van Ex-Change, is uiteraard ook een belangrijk aandachtspunt.

Naast het participeren in multilaterale projecten (IAO, World Trade Point Federation, enz.) en het voortdurend opvolgen van de positie van de ontwikkelingslanden bij handelsbesprekingen (zoals tijdens de DOHA-ontwikkelingsronde), zal de Vlaamse overheid een flexibele structuur ontwikkelen die een aantal doelstellingen zal realiseren.

Bij het bepalen van de doelgroep kan de klemtoon gelegd worden op kleinere ondernemingen die normaal geen toegang hebben tot de wereldmarkt. De bijstand kan geboden worden op het vlak van certificering, toegang tot beurzen, marketingadvies, managementadvies, productontwikkeling, exportmanagement, cursussen, enz. In een eerste fase kunnen we ervoor opteren om ons enkel te richten tot een beperkt aantal landen.

In 2006 wordt de conceptnota in eerste instantie verder gepreciseerd om vervolgens in de praktijk omgezet te worden. Hierover zal uiteraard ook verder overleg gepleegd worden met de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.

#### **3.2. *Eerlijke handel***

##### **Stand van zaken in 2005**

Eerlijke handel was in 2005 een belangrijk aandachtspunt. Er werden verschillende concrete initiatieven uitgewerkt:

- Maatschappelijk verantwoord ondernemen was een prioritair beleidsthema bij de oproep voor de projecten ontwikkelingseducatie. Verschillende goedgekeurde projecten hebben een directe of indirecte band met eerlijke handel.

- De Vlaamse overheid voert ondertussen naar jaarlijkse gewoonte gerichte acties bij haar eigen medewerkers tijdens de week van de fair trade (zoals uitgebreide communicatie over fair trade, fair trade maaltijden in de restaurants en cafetaria, degustatiestands, een tentoonstelling, ...);
- Een belangrijke en succesvolle campagne “Ik ben verkocht” van drie NGO’s, Oxfam Wereldwinkels, Max Havelaar en Vredeseilanden, werd onder ruime mediabelangstelling gelanceerd in de gebouwen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Verschillende ‘Bekende Vlamingen’ waren daarbij aanwezig.
- Daarenboven werd één specifiek onderdeel van deze campagne, de fair trade-gemeenten, met een subsidie van 142.000 euro ondersteund. Ondertussen zijn al meer dan 60 gemeenten kandidaat fair trade-gemeente en hebben de eerste drie gemeenten de titel van fair trade-gemeente ontvangen.
- Verdere stappen in het aankoopbeleid van de Vlaamse overheid werden gezet. Na de koffie die het ministerie al sinds 2001 drinkt, zijn nu ook alle fruitsappen en sommige wijnen gelabeld met een fair trade-keurmerk. De aankoop van fruitsappen met fair trade-keurmerk betekende een stijging van de omzet van fruitsap van Oxfam Wereldwinkels met 1 à 2%;
- In februari 2005 werd een eerlijke handelsmissie ondernomen naar Costa Rica, waarbij naast een van mijn kabinetsmedewerkers ook NGO’s en bedrijven aanwezig waren.
- Op de rondetafels in het kader van de “Ik ben verkocht” campagne zaten overheid, NGO’s en bedrijven samen om duurzame oplossingen te zoeken voor de koffiecrisis.

### **Acties 2006**

In 2006 zal eerlijke handel verder gepromoot worden. Het beleid wil zich echter niet beperken tot enkel fair trade in strikte zin en zal bij uitbreiding ook aandacht besteden aan “duurzame handel” in het algemeen. Op de koffiemarkt zijn er bijvoorbeeld verschillende initiatieven die eveneens helpen om tot een duurzamere markt te komen. Een voorbeeld is Utz Kapeh, die samen met de Vlaamse overheid en Kauri vzw een infodag over deze problematiek in Brussel heeft georganiseerd.

In 2006 zal bovendien een pilootproject gefinancierd worden in samenwerking met EFICO Foundation, de GTZ (Deutsche Gesellschaft für Technische Zusammenarbeit) en de “Colombian Coffee Growers Federation”. Het project heeft als doel om het 4C model (Common Codes for the Coffee Community) te toetsen aan zijn bruikbaarheid en om zo uiteindelijk tot een werkbaar model te komen voor de volledige koffiemarkt. Het 4C of CCCC-initiatief, dat momenteel nog een veeleer theoretische constructie is, heeft als ambitie om de volledige koffiemarkt te behelzen om zo tot duurzame oplossingen te komen. Het is bovendien een primeur dat de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking een initiatief op het vlak van PPS (Publiek Private Samenwerking) neemt.

Ook in 2006 wordt er verder bekeken hoe andere producten door gelabelde producten kunnen worden vervangen, zoals thee, suiker, bananen, enz. Ten slotte zal de promotie van eerlijke producten in de distributiesector de nodige aandacht krijgen. De eerste contacten met FEDIS zijn reeds genomen.

### 3.3. Microfinanciering

*“The challenge before us is to address the constraints that exclude people from full participation in the financial sector. Together, we can and must build inclusive financial markets that help people to improve their lives.”*

Secretaris-Generaal Kofi Annan n.a.v. het Internationaal Jaar van het Microkrediet

#### Stand van zaken in 2005

In 2004 keurde het Vlaams Parlement het nieuwe decreet over de microfinanciering door waarborgverlening goed. Dankzij dit decreet kan de Vlaamse overheid een financiële waarborg aan Vlaamse ontwikkelingsfondsen verlenen. Die vorm van verzekering stelt de ontwikkelingsfondsen in staat om op grotere schaal kredieten aan microfinancieringsinstellingen (MFI's) in het Zuiden te verstrekken. Deze MFI's lenen op hun beurt kleine sommen geld (“microkredieten”) aan startende bedrijfjes – niet zelden éénvrouwszaken (80% van de klanten van microfinanciering zijn vrouwen) – die precies omwille van de kleinschaligheid niet kunnen aankloppen bij de klassieke banken.

In de loop van 2005, door de Verenigde Naties uitgeroepen tot het Internationaal Jaar van het Microkrediet, kon dit decreet ook echt in werking treden. Met het waarborgfonds wil de Vlaamse Regering de ontwikkelingsfondsen, die microkredietverleners in het Zuiden financieel ondersteunen, voor financiële tegenvallers behoeden. In 2005 werd een eerste bedrag van 248.000 euro in het fonds gestort.

Microfinanciering is een betrekkelijk nieuw, maar heel sterk instrument om ontwikkeling in het Zuiden te stimuleren. Lokale microfinancieringsinstellingen in het Zuiden verstrekken leningen aan startende en kleine ondernemers die bij de klassieke banken uit de boot vallen. Dankzij dit geld kunnen ze hun bedrijfsactiviteiten uitbouwen en wordt economische groei en duurzame werkgelegenheid gestimuleerd.

Microkredietverlening wordt internationaal dan ook aangezien als hét middel voor het Zuiden om op eigen krachten uit het slop te geraken. Volgens cijfers van UNDP (United Nations Development Programme) worden jaarlijks 5% van de microfinancieringsklanten uit de armoede getild, vandaar ook het belang van microfinanciering voor het behalen van de Milleniumdoelstellingen. Dat microfinanciering op het terrein aanslaat, kan men onder andere zien aan het aantal klanten dat gestegen is van 7 miljoen in 1997 tot 30 miljoen vandaag (Bron: UNCDF – United Nations Capital Development Fund). Dit komt overeen met een markt van ongeveer 4 miljard USD (Bron: CGAP – The Consultative Group to Assist the Poor). De potentiële markt voor microfinanciering bestaat echter uit 400 à 500 miljoen mensen wereldwijd (Bron: UNCDF – United Nations Capital Development Fund).

Vaak is het talent, de vakkennis en de wil om te werken wel aanwezig, maar ontbreekt het geld om een nieuwe onderneming op te starten. Dankzij de leningen wordt de werkgelegenheid in het Zuiden direct opgekrikt. En omdat er met leningen gewerkt wordt, blijft de verantwoordelijkheid bij de ondernemer zelf. Het gaat dus niet om een vrijblijvende gift. Dat is een extra garantie voor duurzame en verantwoordelijke economische ontwikkeling in het Zuiden.

Omdat de microfinancieringsinstellingen in het Zuiden de grote vraag naar kredieten niet kunnen bijhouden, bezorgen gespecialiseerde buitenlandse ontwikkelingsfondsen, waaronder een aantal Vlaamse, de lokale microfinancieringsinstellingen zo veel mogelijk kapitaal om uit te lenen aan kleine ondernemers.

Daar hangen natuurlijk risico's aan vast. Allerhande politieke gebeurtenissen, natuurrampen en economische omstandigheden kunnen de terugbetaling van de leningen bemoeilijken. Daarom zal de Vlaamse overheid elk jaar een bedrag aan het Vlaams Waarborgfonds ter beschikking stellen om de Vlaamse ontwikkelingsfondsen te vergoeden indien er iets fout loopt. Door aan de gespecialiseerde ontwikkelingsfondsen een waarborg toe te kennen, zorgen we er immers voor dat met relatief weinig (overheids-)geld veel nuttige kredieten verstrekt kunnen worden.

Microkredieten zorgen er voor dat bedrijfjes worden gestart, dat mensen in dienst worden genomen en dat nieuwe lokale markten worden gecreëerd. Met microkredieten worden lokaal ondernemerschap en economische ontwikkeling van onderuit gestimuleerd. Daarnaast is er natuurlijk ook een positief psychologisch effect, namelijk verhoging van zelfrespect en autonomie.

### **Acties 2006**

Vanaf 2006 kunnen de eerste aanvragen tot erkenning als ontwikkelingsfonds ingediend worden bij het waarborgcomité, dat begin 2006 wordt samengesteld. De aanvragen voor waarborgen kunnen onmiddellijk na de erkenning door de erkende ontwikkelingsfondsen ingediend worden. Ook in 2006 zal een tweede schijf van 248.000 euro in het waarborgfonds gestort worden.

### **3.4. Kennisontwikkeling - kennisuitwisseling**

#### **Stand van zaken in 2005**

Ondernemingen in het Zuiden die lokaal of internationaal willen doorgroeien, ontbreekt het vaak aan aangepaste kennis over markten en vermarkting, over de organisatie van een groter wordend bedrijf, over innovatieve of meer efficiënte productiemethodes, over subsidies en regels voor import & export, enz. Een instrument als de Helpdesk Import Vlaanderen kan een bijdrage leveren aan deze ondernemingen in het Zuiden zodat deze gemakkelijker de weg naar Vlaamse en Europese markten vinden.

Maar ook in vele andere aspecten van kennisontwikkeling kan Vlaanderen een bijdrage leveren. In een niet eens zo ver verleden hebben talrijke Vlaamse KMO's zich die kennis immers ook eigen moeten maken. Dat ze die kennis nu graag willen delen met hun collega's uit landen in ontwikkeling, mag blijken uit de interesse voor thema's als maatschappelijk verantwoord ondernemen en voor deelname aan programma's die bedrijfsleiders op vrijwillige en tijdelijke basis naar het Zuiden uitsturen. Deze broodnodige kadervorming draagt bij tot het scheppen van een vruchtbaar ondernemersklimaat in het Zuiden.

Omdat een ondernemende KMO-sector zorgt voor werk en inkomen, vormen lokale bedrijven de primaire doelgroep van deze kennisontwikkeling. De duurzame ontwikkeling van de private sector is immers een essentieel onderdeel van armoedebestrijding. Een organisatie als Ex-Change vzw kon daarom al voor de vierde keer op rij genieten van financiële ondersteuning. De subsidie werd bovendien in 2005 aanzienlijk verhoogd (+25%).

De achterliggende gedachte bij Ex-Change is heel eenvoudig. Bedrijven en instellingen in ontwikkelingslanden hebben te kampen met organisatie- en managementproblemen. Vlaanderen beschikt over een uitgebreide know-how bij ondernemers en kaderleden die graag en belangeloos willen helpen bij de oplossing van deze uitdagingen. Daarom zendt Ex-Change Vlaamse kaderleden naar het Zuiden om er hun collega's met kennis (zowel op organisatorisch vlak, op het vlak van management, als qua technische expertise) bij te staan en het ondernemerschap ter plaatse te stimuleren. Bovendien leert de ervaring ons dat programma's voor kennisontwikkeling ook voor onze eigen ondernemingen bijzonder leerrijk kunnen zijn. Kennisontwikkeling wordt op die manier ook kennisuitwisseling. Dat het Zuiden bovendien zo weer wat dichterbij Vlaanderen komt, kunnen we alleen maar toejuichen.

#### **Acties 2006**

Een externe objectieve evaluatie drong zich op na vier jaar werking. Uit deze evaluatie komt heel duidelijk naar voren dat het principe van kennisuitwisseling tussen bedrijven een sterk verdedigbaar concept is. Dat hadden de andere Europese voorbeelden, zoals PUM (Nederlandse senior-experts) in Nederland en BESO (British Executives Services Overseas) uit Groot-Brittannië al bewezen. Maar in vergelijking met deze – al lang bestaande – programma's kan de werking van Ex-Change op verschillende vlakken geoptimaliseerd worden. Het is de bedoeling dat de organisatie in 2006 al een eerste belangrijke stap kan nemen om verder door te groeien, net als hun zusterorganisaties in Europa. Eventuele mogelijkheden om specifiek samen te werken met onze partnerlanden zullen daarbij aangemoedigd worden.



## *Vierde Pijler*

### **Activiteiten in 2005**

Via Ex-Change worden (ex-)bedrijfsleiders, kaderleden, ingenieurs en technici bij ontwikkelingssamenwerking betrokken. Deze nieuwe vorm van ontwikkelingssamenwerking waarbij niet-typische actoren een rol spelen in internationale samenwerking is natuurlijk niet nieuw. De voorbije jaren zien we een opkomst van verschillende nieuwe actoren op het terrein van de ontwikkelingssamenwerking. Er is stilaan sprake van een nieuwe, vierde pijler in de ontwikkelingssamenwerking. Naast de overheid (eerste pijler), de internationale organisaties (tweede) en de NGO's (derde) is er de zogenaamde gedecentraliseerde coöperatie, bestaande uit ondermeer bedrijven, mensenrechtenorganisaties, vakbonden, stichtingen, mutualiteiten, de "zonder grenzen" organisaties, steden en gemeenten, enz. Almaar meer personen en groepen nemen kortstondige of meer geïnstitutionaliseerde initiatieven die ze zelf als ontwikkelingssamenwerking beschouwen. Deze vierde pijler zou op dit ogenblik zelfs al meer private middelen mobiliseren dan de niet-gouvernementele sector. De bekendheid én de credibiliteit van deze instellingen als actoren van ontwikkelingssamenwerking is echter bijzonder laag.

Verschillende landen (zoals Nederland, Verenigd Koninkrijk, ...) hebben een beleid ontwikkeld ten aanzien van deze nieuwe actoren met als doel hun dynamiek te ondersteunen en te sturen in functie van kwaliteitsvolle ontwikkelingsinterventies. In ons land bestaat een dergelijk beleid vooralsnog niet. Dit wordt mede verhinderd door de gebrekkige kennis over deze pijler.

### **Acties 2006**

Omdat er momenteel nog weinig onderzoek naar deze nieuwe vorm van samenwerking in Vlaanderen is gedaan, is het mijn intentie om in 2006 – via beleidsvoorbereidend onderzoek – deze pijler in kaart te brengen en te onderzoeken wat de mogelijke consequenties zijn en welke beleidsmaatregelen – naar analogie met andere landen – kunnen en/of dienen genomen worden.

## **4. MULTILATERALE SAMENWERKING**

### **4.1. WGO en UNAIDS**

Vlaanderen ondersteunt drie programma's van de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) voor regionale acties in de landen van de Southern African Development Community (SADC).

Sinds 2003 geeft Vlaanderen jaarlijks een bijdrage van 150.000 euro voor acties op het vlak van reproductieve gezondheid. Deze thematiek sluit nauw aan bij de Millenniumdoelstellingen betreffende de gezondheid van moeder en kind (MDG 4 en MDG 5). Bovendien is reproductieve gezondheidszorg, en meer specifiek de pre- en postnatale zorg en de diensten voor familieplanning, van cruciaal belang voor de preventie van HIV/AIDS (MDG 6). De strijd tegen HIV is ook een thematische prioriteit in de samenwerking met de partnerlanden Zuid-Afrika en Mozambique.

#### **Activiteiten in 2005**

In 2005 werd een bijdrage toegezegd voor capaciteitsopbouw in SADC-landen op het vlak van gezondheidspromotie. Met een eerdere bijdrage werd een project rond capaciteitsopbouw op het gebied van gezondheidspromotie in Zuid-Afrika gefinancierd.

Een derde programma van de WGO betreft de preventie van ongevallen en geweld, dat in 2004 een bijdrage van 150.000 euro voor een wereldrapport over de preventie van ongevallen in het verkeer ontving. In 2005 werd met Vlaamse steun dit wereldrapport gelanceerd in Zuid-Afrika en China.

UNAIDS is een overkoepelend programma dat instaat voor de coördinatie van een tiental VN-instellingen in de strijd tegen HIV/AIDS. Sinds 2001 gaf de Vlaamse Regering een reeks bijdragen voor de strijd tegen de epidemie in Zuidelijk Afrika. De laatste bijdrage was bestemd voor de aanpak van de toenemende vervrouwelijking van de HIV-epidemie in Mozambique.

#### **Acties 2006**

In 2006 komen opnieuw twee programma's van de Wereldgezondheidsorganisatie voor steun in aanmerking. Het gaat in de eerste plaats om het programma reproductieve gezondheid, waarin de gezondheid van moeder en kind voorop staat, maar waarin ook fundamenteel werk gemaakt wordt van de preventie van seksueel overdraagbare aandoeningen zoals HIV/AIDS (MDG's 4, 5 en 6). Anderzijds zal er gekeken worden naar de programma's die al Vlaamse steun ontvingen, met name ongevallen, geweld en gezondheidspromotie.

De bijdragen aan beide programma's zullen dienen voor regionale acties van de WGO in de landen van de SADC (Southern African Development Community).

Met UNAIDS zal overleg gepleegd worden over het sluiten van een overeenkomst met het oog op een structurele, meerjarige financiering van de programma's ten gunste van Zuidelijk Afrika.

## 5. INSTRUMENTEN EN ACTOREN

### Activiteiten in 2005

Met betrekking tot de opties die voorgesteld werden in de beleidsnota 2005-2009, werd het volgende gerealiseerd:

- Programmatorische aanpak: in de nieuwe strategienota Zuid-Afrika – Vlaanderen werd de lange termijn samenwerking geïntroduceerd, in de vorm van een vijfjaarprogramma in samenwerking met de provincies.
- Exploratie van nieuwe vormen van samenwerking: de Vlaamse regering stapte samen met andere toonaangevende donoren in de directe begrotingssteun voor de gezondheidssector in Mozambique.
- Donorcoördinatie en harmonisatie met lokale procedures: toetreding tot de SWAp voor de gezondheidssector in Mozambique en samenwerking met DANIDA.
- Gebruikmaken van het multilaterale kanaal: creatie van een basisallocatie in de begroting ontwikkelingssamenwerking voor multilaterale samenwerking.

### Acties 2006

In 2006 zal ik de mogelijkheden onderzoeken op welke manier een coherentietoets in het beleid van de Vlaamse regering inzake ontwikkelingssamenwerking en andere vormen van samenwerking met het Zuiden kan ingebouwd worden. Het is immers vanzelfsprekend dat er coherentie met het ontwikkelingsbeleid nagestreefd wordt binnen de verschillende domeinen waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is en waarbinnen het gevoerde beleid ook internationale implicaties kan hebben. Bijzondere aandacht kan hier gaan naar de landbouwpolitiek en Vlaamse standpuntbepalingen in het kader van de Wereldhandelsorganisatie. Op die manier wil ik nagaan of de acties die de Vlaamse regering onderneemt, een bijdrage leveren of een effect hebben op het Zuiden. Ook op het vlak van maatschappelijk verantwoord ondernemen kunnen hiervoor initiatieven uitgewerkt worden.

## 5.1. Kaderdecreet

### Acties 2006

#### *Een kwalitatieve stap vooruit*

Zoals aangekondigd in het regeerakkoord en in de beleidsnota is het de bedoeling om zo snel mogelijk werk te maken van een kaderdecreet voor de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking. In dit kaderdecreet moeten onder andere de visie, doelstellingen, criteria, instrumenten en evaluatiemechanismen vastgelegd worden.

#### *Een aantal goede redenen om een kaderdecreet uit te werken*

- Met een kaderdecreet wil Vlaanderen een signaal geven dat ontwikkelingssamenwerking een belangrijk beleidsdomein is dat op een degelijke manier ingevuld moet worden.
- Het creëert duidelijkheid over hoe de Vlaamse overheid invulling wenst te geven aan een ruim begrip als ontwikkelingssamenwerking.
- Een steeds groeiende Vlaamse ontwikkelingssamenwerking maakt een overkoepelend kader noodzakelijk. We willen vermijden dat onderlinge samenhang tussen de verschillende programma's lijdt onder de afwezigheid van een algemene visie op ontwikkelingssamenwerking.
- Een decretale verankering zorgt voor een grotere stabiliteit. Een kaderdecreet biedt een houvast aan de politiek, de administratie en de verschillende actoren en partners, die meer grip biedt dan de in levensduur beperkte beleidsnota's.
- Een overkoepelend kader biedt de gelegenheid om later bepaalde vormen van ontwikkelingssamenwerking verder uit te diepen. De afstemming van nieuwe specifieke programma's op het grotere geheel is op die manier verzekerd.
- Zonder de politieke beleidsvrijheid te willen beperken, kan een kaderdecreet toch een aantal algemeen aanvaarde principes en kwaliteitscriteria vastleggen.

Het is duidelijk dat ondanks het feit dat de defederalisering van ontwikkelingssamenwerking nog niet uitgevoerd werd, er argumenten genoeg zijn om nu al werk te maken van een wettelijk kader. Uiteraard zal een kaderdecreet de overdracht van federale middelen en programma's wel makkelijker maken. Het gaat hier immers om een flexibel instrument dat een verdere uitbreiding van en nieuwe initiatieven binnen de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking als het ware kan omarmen.

In 2005 werd een eerste voorstel besproken met een adviesgroep waarin een aantal experts ten persoonlijke titel zetelden.

## **5.2. *Agentschap Internationale Samenwerking***

### **Acties 2006**

Om nog transparanter en slagvaardiger op te treden werd in 2000 binnen de Vlaamse overheid een grootscheeps vernieuwingsproces onder de noemer Beter Bestuurlijk Beleid opgezet. Na een voorbereidingstraject waarin het conceptuele werk werd gedaan, de juridische basis werd gelegd en de nodige veranderingstrajecten werden opgezet, start in 2006 de implementatiefase.

2006 zal voor de Vlaamse overheid dan ook een belangrijke mijlpaal worden. Vanaf 1 januari vervangen immers 13 beleidsdomeinen de huidige structuren en maken een eind aan de opsplitsing tussen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse openbare instellingen en de Vlaamse wetenschappelijke instellingen. Elk beleidsdomein vormt een logisch samenhangend geheel dat ook voor de burger duidelijk en transparant is. Binnen ieder beleidsdomein wordt een beleidsondersteunend departement en één of meerdere beleidsuitvoerende agentschappen opgericht.

Het beleidsveld internationale samenwerking (ontwikkelingssamenwerking) wordt in het beleidsdomein buitenlands beleid, buitenlandse handel, internationale samenwerking en toerisme ondergebracht. Conform de principes van Beter Bestuurlijk Beleid worden voor internationale samenwerking (net als voor de andere beleidsvelden) de taken tussen het departement en het verzelfstandigd agentschap verdeeld. Het departement ondersteunt de minister op het vlak van strategische planning, beleidsvoorbereiding, aansturing van de beleidsuitvoering en beleidsevaluatie. Het Vlaams agentschap voor Internationale Samenwerking zorgt voor de beleidsuitvoering.

De grote vernieuwing die de reorganisatie voor het beleidsveld internationale samenwerking brengt is de oprichting van een beleidsuitvoerend agentschap. Dit agentschap dat de vorm aanneemt van een intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijk wordt opgericht op 1 januari 2006. Om de aanwezige deskundigheid en ervaring te bundelen stappen medewerkers vanuit de administratie Buitenlands Beleid en de Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en technische Bijstand (VVOB) naar het nieuwe agentschap over.

In de loop van 2006 zal tussen de minister en het hoofd van het Vlaams agentschap voor Internationale Samenwerking een beheersovereenkomst worden gesloten. Hierin worden afspraken vastgelegd over de doelstellingen die het agentschap moet bereiken en de operationele autonomie die het daarvoor krijgt. Een raadgevend comité, samengesteld uit vertegenwoordigers van de betrokken maatschappelijke geledingen, zal het hoofd van het agentschap advies geven over de beleidsuitvoering.

### **5.3. Defederalisering ontwikkelingssamenwerking**

#### **Activiteiten in 2005**

De defederalisering van de Ontwikkelingssamenwerking werd op mijn vraag geagendeerd op de Interministeriële Conferentie “Buitenlands Beleid” die op 15 maart 2005 plaatsvond.

Ik herinnerde de federale minister van Buitenlandse Zaken aan artikel 6 ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 dat bepaalt dat vanaf 1 januari 2004 onderdelen van de ontwikkelingssamenwerking worden overgeheveld in zoverre ze betrekking hebben op gemeenschaps- en gewestbevoegdheden. Hetzelfde artikel voorzag de oprichting van een bijzondere werkgroep die uiterlijk tegen 31 december 2002 een lijst moest voorstellen van de aangelegenheden die betrekking hebben op de bevoegdheden van gemeenschappen en gewesten inzake ontwikkelingssamenwerking. Bovendien moest deze werkgroep in overeenstemming met artikel 68 quater van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten de overheveling voorbereiden van de voor overdracht noodzakelijke middelen.

We moeten vaststellen dat deze werkgroep geen resultaten heeft geboekt en dat zij geen eindverslag heeft bezorgd.

Op mijn vraag ging de ICBB akkoord met de oprichting van een ministeriële werkgroep met vertegenwoordigers van alle regeringen, die het dossier moet deblokkeren.

#### **Acties 2006**

Ook in 2006 zal ik met al mijn mogelijkheden blijven ijveren voor de onverkorte, concrete uitvoering van artikel 6 ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en het Vlaams regeerakkoord 2004-2009.

Geert Bourgeois

Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

---

## LIJST VAN ACRONIEMEN

4C	Common Code for the Coffee Community
ICBB	Interministeriële Conferentie “Buitenlands Beleid”
DAC	Derde Arbeids Circuit
GTZ	Deutsche Gesellschaft für Technische Zusammenarbeit
IAO	Internationale Arbeidsorganisatie
IPS	Inter Press Service
MDG	Millenium Development Goals
MFI	Microfinancieringsinstelling
MOL-land	Minst ontwikkeld land
NGO's	Niet-gouvernementele organisaties
PPS	Publiek Private Samenwerking
SADC	Southern African Development Community
SWAP	Sector Wide Approach
UNAIDS	Gezamenlijk VN-programma voor HIV/aids
UNCDF	United Nations Capital Development Fund
UNDP	United Nations Development Programme
UNIZO	Unie voor Zelfstandige Ondernemers
VOKA	Kamer van Koophandel
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten
WGO	Wereldgezondheidsorganisatie
VVOB	Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en technische Bijstand